

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

De b[ea]to Laurentio martyre glorioso Sermo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De scō Laurētio Fo. CCXXV

libi nō labor sed sapor. Aug. Amore dī nil suau⁹. 3o Act. v. 3bāt apli gaudētes a p̄pectu p̄ali qm̄ digni habitū sunt. p̄ no⁹ mine iesu p̄umeliā pati: hoc vtiq; facie bar amor q̄ sic patiebant gaudētes. Hie ro. Amāto deū nihil du⁹: nihil difficile.

Tertia vtilitas est repositio ratio copiose participatiōis. Qui em̄ i dō manet p̄ amore: p̄icipatiōez habz in oibz bonis. Ber. P̄ charitas q̄ nemine spoli⁹ as z oia rapis: nulli auferes suaz oia facis tua in futuro. 3o dicebat P̄s. Particeps ego sum oim̄ timentū te. z custodientūz mādara tua. Patz itaq; q̄ vtile z fructuo sum est adherere deo p̄ amore. hoc est igr̄ bonū sūme honestat⁹. sūme delectabilitatis: sūme vtilitat⁹. Hec mix: qz vt dr̄ paulus. 1. Cor. vj. Qui adheret deo vn⁹ sp̄s est. Studeam⁹ q̄ toto corde deū amare: totis visceribz adhereret in eo manere dicētes cū petro Bonū est nos hic esse: vt tandē accipe mereamur coronā vite quaz repromissit de⁹ diligētibz se. amen

De br̄o Laurentio martyre glo⁹ rioso Sermo.

Quis mihi ministraverit honorificabit euz pater me⁹ q̄ est in celis 3o. xij. Triplici iure tenemur dño ministrare sicut ue seruire. Primo iure creatiōis. 3o dr̄ P̄s. Seruite dño i leticia zc. sequit. Sci tote qm̄ dñs ip̄e est de⁹ ip̄e fecit nos.

Secdo iure redēptiōis. 1. Cor. vj. Empti estis p̄cio magno gl̄ificare q̄z portare dñm zc. Tertio iure p̄ductionis: qz in baptiz̄ sūmo hoc sibi p̄missū z ip̄e nobis eternū p̄miū repromissit. Mat. xx. Etz p̄ducere op̄arios zc. Un̄ z dñs in s̄bis p̄sump̄t p̄mittit ministris suis honorez celeste di.

Sigs ministraverit zc. Qm̄ itaq; digne dño ministravit br̄s Laurētius: 3o nūc honorificat̄ mltiplicat̄ a p̄re celesti. De ministratiōe aut̄ q̄ dño ministravit: tres sūt p̄ncipalē p̄sideratiōes ad p̄ns p̄replāde.

Prima ē p̄sideratio gratiose dispētatōis. Secda est p̄sideratio victoriose p̄sumā. Tertia est p̄sideratio gloriose r̄tōnis honouificatiōis.

Prima igit̄ est p̄sideratio gratiose dispensatiōis. 1. Cor. iij. Hic iam q̄rur̄ inter dispētatōes vt fidel̄ quis inueniat. Fidel̄ vtiq; dispētatō: q̄e sibi dare fuit b. laurētius q̄ vt liberi⁹ deo ministraret natalē patriā z parētes terrenas possessiōes reliq̄t: s̄lis abrae cui a dño dictū est Gen. xij. Egredere de terra et de cognatōe tua z de domo p̄ris tui zc. Sequit. Et b̄ndicaz tibi z magnificabo nomē tuū: erisq; b̄ndict⁹. Fidelis aut̄ fuit br̄s laurēt⁹ p̄cipue in triplici dispētatōe. Prima ē dispētatō doctrinalis instructiōis. Secda est dispētatō sacramentalis ministratiōis. Tertia est dispētatō temporalis dispensatiōis.

Prima est dispētatō doctrinalis instructiōis. Br̄s em̄ Sixtus curie romane legatus vir bon⁹ z sc̄tū ad p̄dicandū ch̄i fidē in hispaniā p̄gens laurētū inde secū romā adduxit. Et ip̄e s̄xtus in papā elect⁹ laurētū suū archidīaconū z cācellariū ordinauit. Cui etiā tanta deferret reuerētia vt nullus ei successerit in illo officio: sed t̄m̄ō instituit aliquis t̄m̄ō ei⁹ vicari⁹ q̄ vicecācellari⁹ dr̄: q̄ etiā noie ip̄e laurētū signat̄ lras applicas. De dr̄ s̄xt⁹ br̄o laurētio p̄dicatiōis officii qd̄ gr̄iose multū z p̄tuoze exereuit: qz sub p̄secutiōe decij m̄ltos gentiliū p̄uertit q̄ martyrio coronati sunt. 1. Cor. ix. Dispētatō mihi credita est vt euāgeliū p̄dicās lucrifacerē eos q̄ sine lege erat.

Secda est dispētatō sacramentalis ministratiōis. Br̄s nāq; laurētius sacra ecclie cū magna charitate ministravit siue dispētauit: m̄ltosq; cecos illuminauit eos baptizando: inter q̄s baptizauit z illuminauit luallū q̄ ob nimīū plo⁹ ratū in carcerz custodia cecus fact⁹ fuerat. Baptizauit etiā spoliū cū familia sua et romanū militē. 1. Cor. iij. Sic nos existimet homo vt ministros ch̄i z dispensatores ministeriorū dei. Br̄s aut̄ laurētius ecclēastica sacra gratis oīno ministrabat. Mat. x. Gratis accepistis gratis date. Un̄ sicut dicit 1. ho. ij. q. c. ar. ij. q̄ accipere pecuniā p̄ sp̄iali sacroz gr̄e cr̄imen simonie qd̄ nulla p̄suetudine pō excusari ff

Ber. De sctō Laurētio

Quia si uerudo nunq̄ p̄dicat iuri natu/ rali uel diuino. et p̄ pecuniā intelligit om̄e illud cui⁹ precii⁹ p̄t pecuniā eximari: ut dicit p̄b. iij. et b̄c. Accipe aut̄ aliqd̄ ad sustentationē eorū q̄ sacra ministrat̄ p̄m or̄ dinādoez ecclie ⁊ p̄suetudines approba/ tas: nō est simonia neq̄ pecū: q̄ nō accipi tur tanq̄ mercedis precii: s̄ tanq̄ neces/ sitatis stipendiū. Uñ sup̄ illud. j. Tm̄. v. Qui b̄n̄ plunt p̄b̄teri zc. dr̄ Glo. Auḡ. Accipiat sustentatiōz nēitatis a p̄lo: mer cede dispensatiōis a dño.

Tertia est dispensatio tē/ poralis distributiōis. Narrat Siccard⁹ in chronica sua: q̄ Philipo impatore et ch̄ziano p̄ditioe p̄ deciu in supbia eluzuz interfecto: philipp⁹ iunior p̄fati philippi fi lius uehemēter timēs: totū thesaur⁹ p̄ris et suū p̄mendauit br̄o sicut: ut si ip̄m a de cio interfici p̄tingeret: thesaur⁹ ip̄m eccle sijs ⁊ paupib⁹ erogaret. Br̄us aut̄ sicut hos thesauros p̄mendauit br̄o laurētio: q̄s br̄us laurēt⁹ ecclesijs ⁊ paupib⁹ fidelit̄ dispensauit. Hiero. Gloria epi est paupes rū opib⁹. puidere. ignominia sacerdotis ē p̄p̄ijs studere diuitijs. Uñ de br̄o laurē tio specialit̄ cātar ecclia illō p̄b. Disper sit dedit paupib⁹ iusticia ei⁹ manet in se/ culū seclī. Dispersit inq̄ et nō auare reti/ nuit. Amb. xij. q. ij. c. Aug. Quid ē op⁹ cu stodire qd̄ nihil adiuuat. Hec ille. Auruz p̄fecto ⁊ argētū custo ditū in thesauro pl⁹ nocet q̄ p̄desse possit. Jō Jaco. v. Agite nūc diuites plorate v̄lulātes i miserijs ve stris: adueniēt vobis: diuitie v̄re putre facte sunt: ⁊ vestimēta v̄ra a tineis come/ sta sunt. aur⁹ ⁊ argētū vestrū eruginauit et erugo eorū in testimoniū vestrū erit. et manducabit carnes vestrās sicut ignis: thesaurizastis vobis in dieb⁹ nouiss̄i simis. Hec sibi. Glo. Nescis miser cū the/ sauro thesaur⁹ iracūdie dei tibi parit̄ cu/ mulari. Br̄us itaq̄ laurēt⁹ nō custodi/ uit sed dispersit: ⁊ dedit: nō vendidit. de/ dit etiā libere sine spe lucrī t̄p̄alis aut ob/ sequij. dedit inq̄: nō dandū post se reliq̄t. dedit inq̄ nō diuitib⁹ aut amicis carnali/ bus: sed paupib⁹. Leo papa. Habētib⁹ dare nihil aliud est q̄ p̄dere. Greg. in mo ral. Inuiriā facit hostis sitiētib⁹ stillā p̄j

ciens in mare. Uñ Lu. xij. Cū factis p̄cā diū aut cenā noli vocare amicos tuos neq̄ q̄ vicinos neq̄ fratres tuos neq̄ vicinos ne forte ⁊ ip̄i reinuēt̄ te: et fiat tibi retri/ butio. Sed cū factis p̄uiniū voca paupes: debiles: cecos ⁊ claudos ⁊ b̄n̄s eris: quia nō habēt vñ retribuāt tibi. retribuēt em̄ ti bi in retributiōe iustoz. Hec ibi. Br̄us: laurētius hoc attendēs dedit paupib⁹: et ido iusticia eius manet in laudib⁹ dei et hominū in seclm̄ seculi. In illa t̄p̄ali the/ sauroz dispensatiōe ostense sunt in br̄o lau rentio tres p̄dictiones p̄tuose multū lau dables. Prima est affectuosa paupib⁹ tis obseruātia. Nihil em̄ oīno sibi retine re voluit: sed p̄ amore ch̄i paupib⁹: paup̄ tatē amplecti voluit. Hiero. Audū eb̄m nudus seq̄re. Secūda est amorosa ch̄i/ tatis beniuolētia quā habuit ad paupes. j. Loy. xij. Charitas nō q̄rit que sua sūt. Lok. ij. Sup̄ oia charitatē habere qd̄ est vincū p̄fectionis. Tertia est virtuosā firmitatis p̄stantia p̄ quā abiecit h̄manū timorē. Hec em̄ p̄pter timorē crudelit̄m̄ Decij thesauros sibi p̄missos distribuere omisit. Eccl. xlvij. In dieb⁹ s̄is nō p̄mit mūt p̄ncipem. Cū aut̄ Decius em̄ p̄fecto Galeriano tradidisset: ut de thesaur⁹ in/ q̄reret: laurētius triduanas inducias p̄t̄ t̄jt. In q̄ triduo collegit paupes quibus thesauros dispensauerat ⁊ eos in palatio salustiano corā decio p̄fetauit d. Ecce isti sunt thesauri qui nunq̄ minuit̄: sed cre/ scūt. hoz em̄ man⁹ thesauros in celū uel portauerūt. Aorate q̄ q̄ qui paupib⁹ tem poralia distribuūt: thesauros in celo sibi faciūt. Lu. xviij. Da paupib⁹ et habeb⁹ thesaur⁹ in celo. Hm̄o aut̄ thesaurus nec furto nec rapina amittit: neq̄ erugine aut tinea p̄sumi potest. Matth. vi. Thesauri zate vobis thesauros in celo vbi nec eru go nec tinea demolit̄: ⁊ vbi fures nō effo/ diunt neq̄ furant̄ zc. Patz igit̄ quō br̄us laurētius dño ministrat̄ p̄ triplicē grat̄ ti oīā dispensatiōe sibi creditā: p̄pter quā ministratiōe nūc honorificat̄ a deo tuera p̄missum saluatoris di. Si q̄s mibi mini/ strauerit honorificabit zc.

Secūda est p̄sideratiō victoriose cō summatiōis: quā vtriq̄ victoriā obi tinuit virtute fidei. j. Jo. vi. Hec ē

victoria q̄ vicit mundū fides n̄ra. *Strab*
bilis aut̄ atq; laudabilis multū fuit beati
laurentij victoria p̄pter tria.

Primo p̄pter feruorē cordial̄ voluntat̄.
Secūdo p̄pter rigore penalis acerbitat̄.
Tertio p̄pter vigore spūalis hilaritat̄.

Primo p̄pter feruorē cor
dial̄ voluntatis qua desiderauit p̄ ch̄o
pati. Lū em̄ decius br̄m sicutū in carcere
iussit mitti donec p̄ illata tormēta z̄ ch̄i
stū negaret z̄ thesauros p̄deret: br̄s lau
rentius ip̄m sequēs clamabat: Duo p̄gre
deris sine filio pater: q̄ sacerdos sancte si
ne ministro p̄eras: Tu nunq̄ sine mini
stro sacrificiu offerre p̄sueueras: Quid in
me displicuit paternitati tue: *Expire cer*
te vtz̄ idoneū minist̄r elegeris cui comi
liti d̄nice sanguinis dispelationē. Videt̄
te feruorē iuuenilis animi: iuuenilis inq̄
erat: sed morib; antiqui. Videte q̄para
tissimū haberet desiderū vt p̄ martyriū
deo p̄secraret. O miranda fidei firmitas.
O charitatis flagrantissim; ardor in iuue
ne quis sic anio angius erat de martyriū di
lacione. P̄m. j. Desiderū habēs dissolui
et esse cū ch̄o. Tūc autē beat; Sicut; dul
ci quadā allocutione dixit ei: Non ego te
desero fili: sed maiorā tibi debent; p̄ ch̄i fi
de certamina. Nos quasi senes leuioz; pu
gne cursum recipim;. Te autē q̄ si iuuenē
manet gloriozior de tyranno triumphus.
Vtz̄ eū magis ac magis p̄ fidei agone
animaret; p̄betico euz spiritū de suo mar
tyrio p̄muniuit dicēs: Post triduū me se
queris sacerdotē leuita. Poterat vtz̄q; be
atus laurentius dicere eū Paulo illib; Act.
xxj. Ego mori paratus sum pro nomine
domini Jesu.

Secūdo p̄pter rigorem
penalis acerbitatis. *Sapie. x. Certamen*
forte dedit illi vt viceret. Nam p̄mo scō
plombus atrociter celsus est debinc fusti
bus. Secundo ardentes lamine ad latera
apponunt. Et tunc dixit laurentius: Do
mine iesu ch̄riste deus de deo miserere mi
hi seruo tuo qui accusatus te non negauit:
interrogatus te dominū p̄fessus sum. Et
dixit ei decius. Scio quia p̄ partem magi

cam tormēta deludis. Tertio iussit eū plū
batis diutissime cedi. Quarto iussit eum
itēz̄ scorpiis cedi. Demū sup̄ cratē fer
ream tanq; sup̄ lectū extendi z̄ in eo crude
lissime p̄remari. De hac tormentoz; ag
grauatione d̄r Aug;. Laceratos artēs z̄
m̄lta verbez̄ sectione cōcisos subiecto p̄ci
pit igne torqueri vt p̄ cratē ferreas q̄ iam
de feruore cōtinuo vinctū in se haberet vien
di p̄ueroz; alterna mutatiōe membrorū
fieret cruciatus vehemētiōz; z̄ pena pdu
ctioz;. *Hec Aug. Sic ergo fuit crudeliter*
sup̄ crates extensus z̄ euz furcis ferreis cō
pressus prunis suppositis. ij. Tim. iij. Bo
num certamen certauit. Ps. Probasti cor
meū z̄ visitasti nocte: quia hoc nocte factū
est: igne me examinasti z̄ nō est inuēta in
me iniquitas.

Tertio p̄pter vigorem

spiritualis hilaritatis. *ij. Coz. ix. Hilarē*
datozem diligit deus. In p̄dicis vtz̄q;
tormentoz; atrocitatib; hilarē vultum
ostendit. Unde cum Decius eū
sacrificare iuberet vt tormenta euaderet:
Respōdit: Infelix; has epulas ego semp
optaui. Nunq; ei itēz̄ diceret Dea; Aut
viz; sacrificabis: aut noc̄ ista in te cū sup
pūctis expendetur. Dixit Laurentius:
Dea noc̄ obscurum nō habet sed omnia
in luce clarescunt. Nunq; sup̄ cratem cru
deliter yreretur et assaretur z̄ miraretur
homines q̄ sic eum viuū iussisset Decius
assari: dixit Galeriano prefecto: Carbo
nes tui mihi refrigeriū: tibi autē eternum
supplicium prestant: quia ipse domus no
uit q̄ accusatus non negaui eum: interro
gatus ch̄istū confessus sum: assatus gra
tias ago. Romano. v. Gloriamur in tri
bulationib;. Dixit quoq; beatus Lauren
tius hilarē vultū ad Decium: Ecce miser
assasti vnam partē: gira aliam et mandu
ca. Videte mirabilem constantiā z̄ hila
ritatem eius in tormentis. Unde manū
feste patz; sua perfectissima charitas. Euz
autēz; sic acriter cremaret gratias agens
dixit: Gratias ago tibi d̄ne q̄a sanus tu
as ingredi merui. Et sic emisit sp̄m. Nota
te qm̄ sanus ch̄i vocat acerria tormen
ta: q̄ ē vt h̄ Lu. vi. P̄poz; xp̄z; patz; ita i
q̄

De sancto Laurentio

trare in gloriam suam. Si itaque sanctorum christi sunt
formata quod facturi sunt miserum quod nihil aliud
quod ad letitiam et delectationem temporalem acci-
peat gratiam. Videre quod leuissimum et modicum
penam temporalem timeatis: quod temporali iactura sic in-
moderate premiscitis: Videte inquit et pre-
derate quoniam beatus laurentius nullam penam acer-
bitate extimuit: immo et de illatis flagitijs
et iniurijs atrocissimis quod plurimum letaba-
tur. Unde ut dicit Augustinus. Acerbitas pene
fecit eum glorificatione sublimem: opinione et facti-
ma celebrare: deuotione laudabilem: et imitatio-
ne insignem. Hec ille. Imitabilis utique no-
bis proponit ut exemplar et speculum speciale cha-
ritatis et patientie. Unde ut dicit Augustinus. Ad-
eruditur deus populum in patientia nullo: uti-
lior est forma quam martyrii. Et dicitis itaque
per quod victoriosa fuerit gloria laurentij. In-
matio in qua ministrante deo seipsum pro fide
morti exponendo. ut sic itaque verus minister
secreti domini dicitur Jo. xv. Qui mihi mi-
nistrat me sequitur. Propter quod nunc honorifica-
tur in celis. Iuxta promissum domini dicit. Si quis
mihi ministrauerit honori. etc.

Tertia est consideratio glorie honorifica-
tionis. Quoniam ei digne domino ministrant: et
honorificauit eum pater quod in celo est. Et
hinc precipue tripliciter honorificatione.

Prima est honorificatio declarantis
evidentie.

Secunda est honorificatio celebrantis ecclesie.

Tertia est honorificatio beneficantis glorie.

Prima est honorificatio
declarantis evidentie: quod vix evidentem de-
clarat deus scitatem suam et acceptationem
sui mysterij multipliciter. Et precipue tribus
modis. Primo ipsum in tormentis: sensu-
biliter visitando. Ps. Non dereliquisti quen-
tes te domine. Cum enim plumbatis cederet ipsi
oranti ac dicenti. Domine iesu accipe spiritum meum:
audiente etiam ipso decio: vox de celo in-
nuuit dicit. Adhuc multa tibi debent certami-
na. Tunc decaus furore repletus dicit. Viri
romani audistis demones huic sacrilegum
solantes. Insuper eum tunc per sedayice scorum
pionibus cedens: subridens autem laurentius gratias
egit et perstantibus exorauit. Et eadem hora
miles noie romanus credidit et beatus lauren-
tius dicit. Video autem te iuuenem pulcherrimum
stare et membra tua cum linteo extergere. Et

hic romanus a laurentio baptizatus: in illa
decem fustibus cesus tandem decollatus christi
martyr effectus est. Per itaque quod sensibiliter
visitatus est beatus laurentius in tormentis: per au-
ditam vocem et per angelum in humana specie visi-
biliter apparere. Ps. Non derelinquit sanctos
suos. **S**ecundo moribidos multipliciter cu-
randa. Nam per impositionem manuum ab ingenti do-
lore capitis liberauit quendam viduam ad-
cuius domus venerat ut christianus in illa do-
mo abscessus pedes lauaret: et elemosinam
daret. **S**icut etiam cecis visum reddidit.
Dicit etiam Sicut. turon. quod videri quidam sacerdos
ecclesiam quendam sancti laurentij repararet: trabs
quidam nuntius breuis esset: rogauit dominum lau-
rentium ut quod paupes fouerat sue inopie sub-
ueniret: que trabs subito sic excreuit ut
per non modicum abundaret quam preter faceret
dos minutatim incidit: et multas inde infir-
mitates sanabat et maxime dolores ven-
trium. **T**ertio deuotos suos spiritualiter ad-
iuuando. Legit in vita herici imperatoris quod
cum ipse et kune gaudis vxor eius virgines in-
simul permaneret: diabolo instigante de quidam
militis vxore suspecta hinc: super cadere vo-
meres. xv. pedum nudis pedibus sedere eam
fecit: quod accedens dicit. Sic me ab hericoz ab-
oibus intracta nouisti ita adiuua me chie:
herice? pro peccata dicit: eam in manilla per-
cussit. Cui vox dixit. Virgo maria te vir-
ginem liberabit. **T**ota igitur cadente massam
ille sa percurrit. Cum igitur cesar obisset multum
do maria demonum autem cellam cuiusdam eret-
mite transibat: quod apra fenestra interrogauit
vltimum quidnam essent. Et ille ait. Legio de-
monum sumus: quod ad mortem cesaris spera-
mus: si forte aliquid propium in eo reperire pos-
sim? **A**diurat autem ut ad se redeat. redies
dicit. **N**ihil proficim? quod dum falsa vxor suam
spicio et alia mala ac etiam bona fuissent in-
statera posita: aduult ille laurentius? ollam au-
tem ream imens ponderis attulit et dum supasse vi-
debamur: illa iactata per aliam statera plu-
rimum ponderauit. **T**unc ego iratus vnā aure
olle propium. **O**llam calicem vocabat que dicitur
cesar ecclesie sancti laurentij in eius honore de-
derat cuius pro magnitudine domine duc aurem in-
erat. **R**eptumque est imperatore tunc obisse et
vnā aurem calicis fractam esse.

Secunda est honorificatio cele

De s. Bernardo Fo. CCXXVII

biatis ecclesie. Soleniter enim celebrat vni
uersalis ecclesia martyriū bñ Laurēti. Et
multi scilicet doctores in suis sēmonibz glō
sum ei? martyriū p̄mēdant: in q̄ victorio
sissim? atq; glōsiosus apparuit. vt sup̄ dictū
est: p̄pter qd̄ dñs dicit? est laurēt? q̄si lau
rea tenēs q̄ est corona d̄ lauro facta. eo q̄
olim de h̄mōi ramis coronabāt victores.
Ecclesia autē tantā martyrii victoriā spēakt
cōmendās dat ei inter martyres tria spe
cialia p̄uilegia q̄ ad officii ecclēstici.

Tertio est honorificatio
brificatio glie. j. Reg. ij. dr̄ dñs: Quicūq;
q; honorificauerit me glorificā. eū. Lū ḡ b.
laurētus honorificauerit dñm multiplicat
sibi m̄strādo z p̄ fide militādo nō dubiū
q̄n glōse triūphet cū ch̄so. Ps. Gl̄ia z bo
coro. eū dñe. Hūc ḡ a p̄te q̄ in celis est ho
norificat de glie sue eternitate secur? qm̄
sp̄ ipsi dño toto corde z deuotiōe p̄fecta m̄
mistrāuit. iuxta s̄ba p̄sup̄ta: vitz Si q̄s
mibi mistrāuerit zc. Hūc ḡ veneremur:
hūc deo se rogem? vt p̄ nobis ap̄d ch̄z
intercessor existat: q̄tū ē? meritis illa nob̄
dei gr̄a largiat q̄ dño digne ministrare sic
possim? vt tandē cū eo mereamur hono
rificari a patre q̄ in celis est. Amen.

De bñ Bernardo abbate. Sermo

Memozia eius
in bñdictōe. Eccl. xlv. Prouer.
x. Memoria iusti cū laudibz: z no
mē ip̄oz putrescet. Est autē mēoria b̄ ber
nardi z libet scilicet in bñdictōe laudis p̄
cipue p̄pter tria. **Primo** p̄pter gl̄iaz co
p̄iose brificatiōis. Eccl. xlvij. Laudē? vlt
ros glōsios. **Secdo** p̄pter p̄fidētiā fru
ctuose p̄ocinatiōis: q̄ p̄fidim? eū nostz
esse p̄onū ap̄d deū. Un̄ ip̄e Ber. In sc̄y

stuitatibz sc̄oz gaudere debet? qz patro
nos p̄missim?. **Tertio** p̄pter euidentiam
p̄tuoise exēplatiōis. Phil. ij. Obsuare eos
q̄ ita ambulāt sicut bēctis forma. Dedit aē
nobz b̄ctūs ber. triplex exēplū salutare p̄
qd̄ memoria ei? in bñdictōe ē z nobz val
de fructuosa.

Primo est exēplū p̄tēnde mūdānitātē
Secdo est erudiēde fraternitatis.
Tertio est inq̄rende diuinitatis

Primū igitur est exēplū p̄tēnde
mūdānitātē. j. Jo. ij. Nolite dilige
mū. neq; ea q̄ in mū. sunt qm̄ si q̄s
diligit mū. nō ē cha. p. in eo: qm̄ oē qd̄ est
in mōdo aut zcupia carnis est z zcu. ocloz
et supbia vite. Hec ibi. **Consequit** vtiq;
brūs ber. oino tria q̄ sunt in mūdo z nobis
exēplū dedit vt ea p̄ter p̄renam?

Primo diuitias p̄ uolūtariā paup̄tatē.
Secdo delitias p̄ integrā castitatē.
Tertio supbias p̄ verā hūilitatē

Primo p̄tēpsit diuitias
p̄ uolūtariā paup̄tatē: q̄si dicēs cū paulo
Phil. ij. Via arbitroz vt stercoza vt xp̄z
lucrifaciā. Brūs siquidē bern. in burgun
dia castrofōtantis ex nobilitz valde ac reli
giōse parētibz or? est. Lū? m̄ mor vt
p̄m partu edidit: manibz p̄p̄is deo obtu
lit: alienis yberibz ip̄m nutriti refu giēs q̄
cū lacte m̄fno/m̄fni q̄dam mō boni natu
rā ei infundēs: quē ubz grossioribz pascēs
p̄tinuo ad eremū transmisiit: q̄ anno. xxij.
etatis sue cū socjz pl? q̄. xxx. ordinē cister
ciens. est ingressus: z sic r̄pales diuitias cō
tēpsit adeo vt nihil oino de ipsis curaret.
Un̄ sel cū quidā abbas p̄ vno cenobio cō
struēdo sercētās marchas argētī brō ber.
misiit q̄s p̄dones a ferētibz vi abstulēt:
ait: Bñdict? de? q̄ nob̄ pepat ab onere: s̄z
et illis q̄ tulerūt leui? p̄cedū est: Tū qz
hūana cupiditas sustulit. Tū qz magna
pecunia magna tētatio fuit. Glide q̄paz
curabar de amissioe pecunie. Un̄ z ip̄e s̄.
itij. sup̄ Can. dr. Filij adā genus auaz qd̄
vobis cū terrenis ditijs q̄ nec vere nec v̄re
sunt. Aur z argentū vere terra rubea ē et
alba quā sol? erro: hoim̄ facit aut magis
reputat p̄ciosam: deniq; si v̄ra sunt: tollite
ea vobiscū: Camel? vnū solū pogg? habz
Diues duo: vnū frenaz possessiōnū: altū

